

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Notatio Literarum numeralium, & eius ominis vanitas. Capvt XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Dominus Deus Israel. Nec satis, cum Rex (inquit) infanti nomen eligeret, duodecim cereos albos, eiusdem longitudinis, ponderis, molis, apud altare facelli in honorem B. Mariæ Virginis, & duodecim Apostolorum iussit accendi, quorum singula nomina singulis cereis scripserat, destinaretque animo, ut illius Apostoli nomen, cuius cereus reliquis extinctis, & consumptis perdurasset, nomen arriperet. Hac igitur ratione infans Jacobus est appellatus, quod diui Jacobi cereus superuixisset.

Addit illum iam grãdem res magnas gefisse, & fortunati nomen adeptum. Qui quid sit, hæc si superstiosè fuerint obseruata, meritò à D. Chrystostomo arguuntur, nec in exemplum trahenda sunt.

Notatio Literarum numeralium, & eius omnis vanitas.

CAPVT XXXVII.

Nihil non tentauit curiosã obseruatio, etiam numerorum in literulis exquisitam habuit rationem. Credebant enim antiqui superstiosã fide, tantam esse vim in nominibus, ut quæ numeris eminerent, cæteris inferioribus longe præstantiora, felicioraque essent. Quamobrem ducibus singulã certamine congregientibus, ex literis numeralibus, quæ in cuiusque nomine reperiebantur, omen captabant victoriæ. Hac ratione Hectorem Patroclo, Achillem Hectore superiorem extitisse memorant. Hoc disertè testatur Terentianus Maurus.

*Trent. Et nomina tradunt ita literis peracta.
Maurus. Hac ut numeris pluribus, illa sint minus.*

*Quandoq; subibunt dubia pericla pugna,
Maior numeris, qua steteri sanere pal-
mam.*

*Praesagia lethi minima patere summa,
Sic & Patroclum Hectorea manu perisse,
Sic Hectora tradunt cecidisse mox Achilli.*

Hectoris enim nomen numerum habet 125. Patrocli 871. Achillis 1276. ut ex numerorum Græcorum ratione, & singularum literarum supputatione patet. Sic numeratur nomen bestię Apoc. c. 13. & completitur 666, cui numero respondet nomen *Μαδμυρ*: Sic nomen Christi per ambages expressum est à Sibylla.

*Τέσσαρα φωνήεντα φέρει τὰ δὲ ἄφωνα δὲ αὐτῶ
Διοσκῶν ἀγγέλων, ἀριθμὸν δὲ ὅλον ἕξοντα-
μύνα,
Ὀκτὼ γὰρ μονάδας, τῶσας δεκάδας ἐπὶ
τέτοις,*

Ἡδὲ ἑκατοντάδας ὀκτὼ. Hoc efficit nomen Iesus 888. Per numeros igitur nomina exprimere non est nouum: sed inde futuri omnia captare, est irreligiosum, & vanum. Bello, quod Mauricius dux, Saxonie elector, contra Carolum V. Imperatorem pro liberatione Landgrauij gessit, sollicitis admodum Mauritanis, quem exitum res habitura esset. Quidam per iocum iussit eos bono esse animo: nam à Carolo viuci Mauritium non posse, causam rogatus, respondit veteris diuinationis esse fiduciam. Nam, ut Achillis victoris nomen numeris, qui literarum notis indicarentur, plenius esset, quàm Hectoris; sic Mauritij statim initio nomen, Caroli nomine esse numerosius. Congruit omen cum exitu, sed tamen futilem diuinationis rationem arguit, quod eodem nomine Mauritus Imperator à Phoca victus est, quem pleniori appellatione antecellebat. Ipsi demùm postea Ioannes Fridericus Saxo, & Philippus Landgrauus, cum plenissimis nominibus Caroli armis bello Germanico cesserunt. Ex quo nihil inde notationem nominis capere roboris planè certum est, cum quotidiana experientia hanc anilem vanitatem satis confutent.

De Anagrammatismis.

CAPVT XXXVIII.

Adnotationem nominis illustrandam nõ raro assumuntur anagrammatismi, quorum vtus antiquissimus, in hæc vsque tempora dimanauit. Credibile est, à Iudeorum cepisse doctoribus, qui nata ad huiusmodi literularum obseruationes ingenia habuerunt, quæ deinde linguæ Hebrææ in his nominum inuersionibus fecunda quàm maximè felicitas, non mediocriter adiuuit.

Primum Genesios verbum, *בְּרֵשִׁית* *Be-reshit*, quinquaginta ferme modis per varios anagrammatismos inuertentes Rabbini lectitarunt, & quo tandem sensum illũ confecerunt.

Y ; Pa-